

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

(hierna: de vreemdeling),

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Utrecht, (hierna: de rechtbank) van 29 maart 2010 in zaak nr. 10/9466 in
het geding tussen:

de vreemdeling

en

de staatssecretaris van Justitie (lees: de minister van Justitie).

1. Procesverloop

Bij besluit van 9 maart 2010 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 maart 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 30 maart 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.B.M. Hent, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E.K. van Leening, ambtenaar van Staat.

w.g. Hent
lid van de enkelvoudige kamer

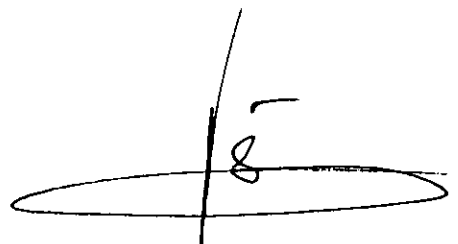
w.g. Van Leening
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 april 2010

513.

Verzonden: 21 april 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a smaller 'S' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser

KG
H

Postadres Postbus 618
7300AP Apeldoorn

• Noord-en Oost-Gelderland

Regio Noord-en Oost-Gelderland
Korpsonderdeel 6 Vreemdelingenspolitie
Behandeld door S.H. van Halteren
Telefoon 0900 - 8844
Fax 055 - 5439359
V-nummer / Zaak / Zaak - 08/03/2010
Datum 08/03/2010
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Stefanus Hendrikus van Halteren, brigadier van het regionaal politiekorps Noord-en Oost-Gelderland, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : Somalia
Nationaliteit(en) : Somalische
Geslacht : mannelijk

registratie in INDIS	nrw	
	unit	
	datum	
	IND locatie	
IND ontvangst-datum	10 MRT 2010	
dossiernummer	0908-29 105	
invoercontrole	nrw	
	unit	
	datum	

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, omdat de voor terugkeer noodzakelijke bescheiden voorhanden zijn, dan wel binnen korte termijn voorhanden zullen zijn.

De maatregel is opgelegd:

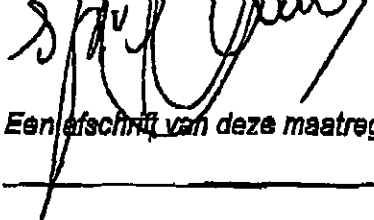
Plaats : Winterswijk
Datum : 08/03/2010
Tijd : 13:35 uur.

De ~~Staatssecretaris~~ van Justitie,
namens de ~~Staatssecretaris~~,
de hulpofficier van justitie,
de brigadier,
S.H. van Halteren

I. MINISTER

VP APeldoorn NOG

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hiertbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie www.rechtspraak.nl.

zaaknummer: AWB 10/9466 VRONTN

blad 2

3. Daarvoor dient de vraag te worden beantwoord of de oplegging of tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring op enig moment onrechtmatig is geweest. Daartoe heeft eiser aangevoerd dat de maatregel van bewaring van meet af aan onrechtmatig is geweest omdat op het moment van de inbewaringstelling, op 9 maart 2010, de voorzieningsrechter nog geen uitspraak had gedaan op het verzoek en het beroep tegen het besluit van verweerder van 19 december 2009, waarbij eisers asielaanvraag is afgewezen.

4. De rechtbank stelt vast dat verweerder op 24 juli 2009 de Italiaanse autoriteiten heeft verzocht om eiser over te nemen en dat de Italiaanse autoriteiten niet binnen de termijn van twee maanden hebben gereageerd, waarna de verantwoordelijkheid van Italië vast staat per 25 september 2009. Verweerder heeft ter zitting verklaard dat de uiterste overdrachtsdatum van eiser aan Italië 25 maart 2010 is, zodat de inbewaringstelling per 9 maart niet prematuur is.

4. De rechtbank overweegt dat in het beleid van verweerder over bewaring van Dublinclaimanten het volgende is bepaald (zie A6/5.3.3.5 van de Vreemdelingencirculaire): "Het is mogelijk om een Dublinclaimant op grond van artikel 59, eerste lid, Vw of artikel 59, eerste en tweede lid, Vw in bewaring te stellen. Voor de toepassing van deze bewaringsgrond is het noodzakelijk dat er een belangenafweging plaatsvindt. Bij overname- en terugnameverzoeken is de belangenafweging in beginsel al gegeven, nu de betrokken vreemdeling reeds eerder is vertrokken uit de lidstaat zonder af te wachten welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van zijn asiolverzoek (overname), dan wel uit de lidstaat is vertrokken die zich reeds verantwoordelijk had verklaard voor de behandeling van zijn asiolverzoek (terugname). Het gegeven dat er gevaar bestaat dat de vreemdeling zich zal onttrekken aan het toezicht voordat de overdracht geëffectueerd kan worden, is dus in beginsel altijd aanwezig bij Dublinclaimanten."

De rechtbank wijst in dit verband op de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) van 22 februari 2008 (LJN: BC5206), waarin de Afdeling heeft overwogen dat dit beleid niet onredelijk is.

5. Ten aanzien van eisers stelling dat de bewaringsmaatregel op 9 maart 2010 prematuur is opgelegd, omdat de voorzieningsrechter pas op 10 maart 2010 uitspraak heeft gedaan op zijn beroep, overweegt de rechtbank als volgt. Eisers asielaanvraag is op grond van artikel 30, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 afgewezen en het daartegen ingestelde beroep heeft op grond van artikel 82, tweede lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 geen schorsende werking. Het feit dat eiser beroep heeft ingesteld tegen de afwijzing van zijn asielaanvraag maakt naar het oordeel van de rechtbank niet dat verweerder hem niet in bewaring kon stellen.

6. Eisers stelling dat verweerder eiser niet in bewaring had mogen stellen omdat een aanhangig beroepschrift de op verweerder rustende termijn voor overdracht van Dublinclaimanten opschort, kan - wat daar verder ook van zij - niet tot een ander oordeel leiden, reeds niet omdat een overdracht van een Dublinclaimant uiterlijk binnen een bepaalde termijn dient te geschieden.

7. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat de maatregel van bewaring niet in strijd is geweest met de Vw. Ook bestaat geen aanleiding voor het oordeel dat, bij afweging van de betrokken belangen, de maatregel in redelijkheid niet gerechtvaardigd is geweest.

8. Het beroep is ongegrond. Daarom wordt het verzoek om schadevergoeding afgewezen.

zaaknummer: AWB 10/9466 VRONTN

blad 3

9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

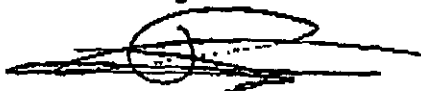
De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond;

wijst het verzoek om schadevergoeding af.

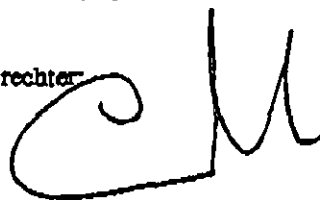
Aldus vastgesteld door mr. A.M. Overbeek en in het openbaar uitgesproken op 29 maart 2010.

De griffier:

mr. D.E.S. Tomeij

De rechter:

mr. A.M. Overbeek

afschrift verzonden op:

2'9 MRT 2010**Rechtsmiddel**

Ingevolge artikel 95 van de Vw staat tegen deze uitspraak binnen een week na de dag van bekendmaking hiervan, voor belanghebbenden hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven tegen deze uitspraak te bevatten.

van Nierop & Hijma

a d v o c a t e n

mr. E.S. van Nierop

mr. R. Hijma

mr. J.J. Eizenga

De Afdeling Bestuursrechtspraak van
de Raad van State
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

FAX 070 - 365 13 80

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
30 MRT 2010	
ZAAKNR.	
AAR:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

30 maart 2010

IND: 0905.29.1335

HOGER BEROEP EX ART. 95 VREEMDELINGENWET

Geeft te kennen:

geboren op , van Somalische nationaliteit, wonende te , te dezer zake woonplaats kiezende te Utrecht aan de Burg. Reigerstraat 77, ten kantore van de advocaat mr. J.J. Eizenga, die namens appellant verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van het onderhavige hoger beroep en namens hem op te treden.

UITSPRAAK WAARVAN BEROEP:

Appellant komt in hoger beroep van de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, reg.no. 10/9466, gedateerd de 29e maart 2010. Een kopie van de uitspraak wordt bijgevoegd (prod. 1). Blijkens de uitspraak is het beroep tegen de bewaring ongegrond verklaard en is de schadevergoeding afgewezen.

Appellant doet de volgende grieven naar voren brengen:

GRIEF 1

Ten onrechte verwijst de rechtbank naar Vc A6/5.3.3.5 en overweegt, dat de bewaring niet prematuur is opgelegd, vanwege het feit dat het ingestelde beroep tegen de afwijzing asiel geen schorsende werking heeft. Daarbij wordt uit het oog verloren, dat appelland in Nederland op basis van onder meer artikel 13 EVRM in artikel 39 Procedurerichtlijn recht heeft op een daadwerkelijk en effectief rechtsmiddel. Dit betekent, dat appelland de uitslag op het beroep tegen de afwijzing van het asielverzoek in Nederland moet kunnen afwachten. Daarbij wordt de spoed die verweerder aangeeft te hebben, niet Ingezien, aangezien de periode van overdracht van zes maanden op basis van artikel 19 lid 3 dan wel artikel 20 lid een sub d Dublinverordening pas ingaat op het moment dat de rechter in beroep uitspraak heeft gedaan. Ten onrechte gaat de gemachtigde van de Minister van Justitie dus uit van een uiterste overdrachtsdatum van 25 maart 2010.

*Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat
ingevolge onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering
in het desbetreffende gewst wordt uitgekeerd*

Burgemeester Reigerstraat 77, 3581 KP Utrecht
Postbus 14002, 3508 SB Utrecht
advocaten@vanierop-hijma.nl
Tel. (030) 233 37 34 Fax (030) 233 11 50

van Nierop & Hijma

2

Toelichting

Voor wat betreft de noodzaak om de uitslag van de (eerste) procedure tegen de afwijzing van de asielaanvraag in Nederland te kunnen afwachten, is verwezen naar artikel 13 EVRM en artikel 39 van de Procedurerichtlijn. Zie ook het artikel van mr. M. Reneman "Procedurerichtlijn biedt kansen" in NAV 2007 nr. 5, blz. 327 e.v., zie met name bladzijde 336-339 onder het kopje: "Een voorbeeld: schorsende werking aan het beroep", waarbij ook de rechtspraak van het EHRM ter zake wordt behandeld¹.

Het moment van de inbewaringstelling (daags voor de uitspraak) laadt natuurlijk de verdenking op, dat de inbewaringstelling prematuur is. Zou men niet in elk geval de bekendmaking van de uitspraak hebben kunnen afwachten? Er was geen enkele noodzaak, gezien het feit dat de overdracht pas moet plaatsvinden na zes maanden na de rechterlijke uitspraak, om appellant op dit ontijdige moment in bewaring te stellen.

Voorts wil ik u er in dit kader ook wijzen, dat de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State het verzoek om voorlopige voorziening gedurende het hoger beroep op 16 maart 2010 nota bene heeft toegewezen. Dit was ook de reden om appellant vervolgens in vrijheid te stellen.

GRIEF 2

Ten onrechte laat de rechtbank de stelling van de gemachtigde van appellant onder r.o. 6 inhoudende, dat het beroepschrift de termijn van overdracht opschort, in het midden, en overweegt dat dit niet kan leiden tot een ander oordeel, omdat de overdracht binnen een bepaalde termijn dient te geschieden, zonder daarbij aan te geven, welke termijn dit is.

Toelichting

Onder grief 1 is gemotiveerd onder verwijzing naar de artikelen in de Dublinverordening aangegeven, dat de overdracht naar een andere lidstaat pas hoeft plaats te vinden binnen zes maanden na de uitspraak van de rechtbank op het beroep. De rechtbank gaat hier niet op in, maar geeft vervolgens wel aan dat de overdracht binnen een bepaalde termijn dient te geschieden, zonder aan te geven, welke termijn dit precies is. Nu de gemachtigde van appellant exact heeft aangegeven welke de overdrachtstermijn is, wordt geenszins de noodzaak van de spoed van de inbewaringstelling gezien. De rechtbank zal beter moeten motiveren welke termijn dan wel de termijn van overdracht is, als zij dit als onderbouwend argument hanteert.

GRIEF 3

Ten onrechte overweegt de rechtbank dat de maatregel van bewaring niet in strijd is geweest met de Vreemdelingenwet en dat er geen aanleiding bestaat, bij afweging van de betrokken belangen, voor het oordeel dat de maatregel niet gerechtvaardigd is geweest.

Toelichting

Deze grief vloeit voort uit de vorige grieven.

PETITUM:

Uw College wordt verzocht:

1. het hoger beroep gegrond te verklaren;
2. de bestreden uitspraak te vernietigen;
3. het bij de rechtbank ingestelde beroep gegrond te verklaren;
4. het bij de rechtbank aangevallen besluit te vernietigen;

¹ EHRM, 5 februari 2002, nr. 51564/99 (Çonka t. België), nav 2002/223 m.nt. Reneman, Rv 2002.65 m.nt. Baudouin en EHRM, 26 april 2007, nr. 25389/05 (Gebremedhin t. Frankrijk).

van Nierop & Hijma

a d v o c a t e n

3

5. geïntimeerde te veroordelen in de proceskosten die in beide instanties zijn gevallen, inclusief het salaris van de gemachtigde.

J.J. Eizenga
Gemachtigde